ਕੈਨੇਡਾ ਡੇਅ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਕੈਨੇਡਾ ਡੇਅ

ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਬਾਹਬਾਂ
ਐਡੀਟਰ ਕੈਨੇਡਾ ਐਡੀਸ਼ਨ
editor_canada@mehakwatandilive.com

1. ਤਕਰੀਬਨ ਤਿੰਨ ਕਰੋੜ ਸੱਠ ਲੱਖ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਅਤੇ ਏਰੀਏ ਪੱਖੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਵੱਡਾ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਮਾਣ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇਸ਼ ਨੇ 1 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਆਪਣਾ 149ਵਾਂ ਜਨਮ ਦਿਨ ਮਨਾਇਆ। 1 ਜੁਲਾਈ 1867 ਨੂੰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ (ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਨਾਰਥ ਅਮਰੀਕਾ ਐਕਟ ਜੋ ਕਿ ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਕੰਨਸਟੀ ਟਿਊਸ਼ਨ ਐਕਟ 1867 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਇਹ ਬਿੱਲ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਕੈਨੇਡਾ ਨੂੰ ਆਪ ਮੁਖਤਿਆਰ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ। ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਗਵਰਨਰ ਜਨਰਲ ਲਾਰਡ ਮੌਂਕ 20 ਜੂਨ 1868 ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਨ ਇਕ ਕੈਨੇਡਾ ਡੇਅ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ।

2. 1879 ਵਿਚ ਫੈਡਰਲ ਲਾਅ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਕੰਨਫਰਡੇਸ਼ਨ ਐਨਵਰਸਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੁੱਟੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਡੇਅ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। 27 ਅਕਤੂਬਰ 1982 ਨੂੰ ਡੋਮੀਨੀਅਲ ਡੇਅ ਸਰਕਾਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਡੇਅ ਬਣ ਗਿਆ।
3. 1981 ਤੋਂ ਅੱਜ ਤੱਕ ਪੰਦਰਾਂ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਲਗਾਤਾਰ ਇਸ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਆਤਿਸ਼ਬਾਜੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਛੋਟੀਆਂ ਮਿਉਸੀਪਲਟੀਸ ਵੱਲੋਂ ਆਤਿਸ਼ਬਾਜੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਲ ਵੀ ਬਰੈਂਪਟਨ ਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਚਿੰਕੂਜੀ ਪਾਰਕ ਵਿਚ ਆਤਿਸ਼ਬਾਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਵਿਚ ਫੈਮਿਲੀ ਫਨ ਲਈ ਪੈਡਲ ਬੋਟ, ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਆਰਟਿਸਟਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲਾਈਵ ਪ੍ਰਸਾਰਣ, ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਇੰਟਰਟੇਨਮੈਂਟ ਆਦਿ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
4. ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੁੱਖ ਖ਼ੂਬਸੂਰਤੀ ਜੋ ਕਿ ਇਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਰਮਾਂ, ਜਾਤਾਂ ਤੇ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਦੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਵੀ ਪਿਆਰ ਤੇ ਮਿਲਜੁੱਲ ਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਟੈਟਿਕਸ ਕੈਨੇਡਾ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇਸ ਮੁਲਕ ਵਿਚ 2011 ਵਿਚ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਦਰਜ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 23.8 ਅਤੇ ਫਰੈਂਚ ਦੀ 3.4% ਸੀ। ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਾ ਦੂਜੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਬੋਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੀ।
5. 2006 ਤੋਂ 2011 ਤੱਕ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਆਮਦ ਲਗਭਗ 661,600 ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ 56.9% ਏਸ਼ੀਆ (ਮਿਡਲ ਈਸਟ ਸਮੇਤ) ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਆਵਾਸ

ਉਨਟਾਰੀਓਂ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਰਾਜ ਪ੍ਰਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਜਨਮ ਦਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਉੱਪਰ ਰਹੇ। ਅੰਕੜਿਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਪ੍ਰਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਸੰਦ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੋਰਾਂਟੋ, ਵੈਨਕੂਵਰ ਅੇਤ ਮੌਨਟਰੀਅਲ ਹਨ।
6. ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ 2017 ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ 150ਵਾਂ ਜਨਮ ਦਿਨ ਮਨਾਉਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਇਹੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇਸ਼ ਦਿਨ ਦੁਗਣੀ ਰਾਤ ਚੁਗੌਣੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰੇ।

ਦੁਬਈ 'ਚ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰੋਬਾਰ

ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ

ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਧੰਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਥਾਂ ਬਣਾਈ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲਗਨ ਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਿਚਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਹਾਂ ਪੱਖੀ ਚਰਚਾ ਗ਼ੈਰ ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਰਬੀ ਲੋਕ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਇਹ ਦੁਬਈ 'ਚ ਦੂਜੀ ਫੇਰੀ ਸੀ ਇਸ ਵਾਰ ਮੈਂ ਦੁਬਈ 'ਚ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੇ ਧੰਦੇ ਨੂੰ ਨੇੜਿਉਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸਿਸਟਮ ਤੇ ਦੁਬਈ ਦੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸਿਸਟਮ 'ਚ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ। ਦੁਬਈ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਵਾਂਗ ਟਰੱਕ ਅਪਰੇਟਰਾਂ ਤੇ ਚਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਦਖ਼ਲ-ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਰ ਸੌਖੇ ਹਨ। ਵਪਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢੋਅ-ਢੁਆਈ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਮੁਕਦਾ ਨਹੀਂ ਉਸਾਰੀ ਮੈਟੀਰੀਅਲ ਸਮੇਤ ਬੰਦਰਗਾਹਾਂ ਤੋਂ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਲਗਾਤਾਰ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਵਾਟਰ ਟੈਂਕਰ ਤੇ ਡਰੇਨਜ਼ ਟੈਂਕਰ ਦੇ ਵੀ ਕਾਫੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੈ। ਟਰੱਕ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੁਲੀਸ ਨੇ ਫੜਨਾ ਨਹੀਂ ਜੇਕਰ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਛੱਡਣਾ ਨਹੀਂ। ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕੁਲ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ। ਉਸੇ ਕਿਰਤ ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਿਸਟਮ ਵਿਚ ਹਰ ਮਿਹਨਤਕਸ਼ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਰੁਜਗਾਰ ਜਾਂ ਬਿਜਨਸ ਲਈ ਕਲਕੱਤੇ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਕੈਲੇਫੋਰਨੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਅੱਜ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦਾ ਧੰਦਾ ਦਿਨੋ-ਦਿਨ ਘਾਟੇ ਵਾਲਾ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਸਫ਼ਲ ਕਿੱਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਪੰਜਾਬੀ ਕਨੇਡਾ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਤਕੜੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਅਰਬ ਦੇਸ਼ ਯੂਨਾਈਟਡ ਅਰਬ ਅਮੀਰਾਤ ਵਿਖੇ ਵੀ ਸਫ਼ਲ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਅਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਕ ਅਨੁਮਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਜ ਦੁਬਈ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ 20 ਕੁ ਹਜ਼ਾਰ ਟਰੱਕ ਦਿਨ ਰਾਤ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਦੌੜਦਾ ਹੈ। ਦੁਬਈ ਦੀ ਟੋਟਲ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਰ ਦਾ 70% ਬਿਜਨਸ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਹੈ 100 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 500 ਗੱਡੀਆਂ ਵਾਲੇ ਦਰਜਨਾਂ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਰ ਹਨ। ਬਾਕੀ 10 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 40-50 ਜਾਂ 70-80 ਗੱਡੀਆਂ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸੈਂਕੜੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਹਨ। ਗੱਲ ਦੀ ਦੁਬਈ 'ਚ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੀ ਕੰਮ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕੌਮ ਜਾਂ ਨਸਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣ ਦਿੱਤਾ।

ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਧੰਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਥਾਂ ਬਣਾਈ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲਗਨ ਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਿਚਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਹਾਂ ਪੱਖੀ ਚਰਚਾ ਗ਼ੈਰ ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਰਬੀ ਲੋਕ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਇਹ ਦੁਬਈ 'ਚ ਦੂਜੀ ਫੇਰੀ ਸੀ ਇਸ ਵਾਰ ਮੈਂ ਦੁਬਈ 'ਚ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੇ ਧੰਦੇ ਨੂੰ ਨੇੜਿਉਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸਿਸਟਮ ਤੇ ਦੁਬਈ ਦੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸਿਸਟਮ 'ਚ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ। ਦੁਬਈ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਵਾਂਗ ਟਰੱਕ ਅਪਰੇਟਰਾਂ ਤੇ ਚਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਦਖ਼ਲ-ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਰ ਸੌਖੇ ਹਨ। ਵਪਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢੋਅ-ਢੁਆਈ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਮੁਕਦਾ ਨਹੀਂ ਉਸਾਰੀ ਮੈਟੀਰੀਅਲ ਸਮੇਤ ਬੰਦਰਗਾਹਾਂ ਤੋਂ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਲਗਾਤਾਰ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਵਾਟਰ ਟੈਂਕਰ ਤੇ ਡਰੇਨਜ਼ ਟੈਂਕਰ ਦੇ ਵੀ ਕਾਫੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੈ। ਟਰੱਕ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੁਲੀਸ ਨੇ ਫੜਨਾ ਨਹੀਂ ਜੇਕਰ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਛੱਡਣਾ ਨਹੀਂ। ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕੁਲ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ। ਉਸੇ ਕਿਰਤ ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਿਸਟਮ ਵਿਚ ਹਰ ਮਿਹਨਤਕਸ਼ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਵੱਡੀਆਂ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਦੁਬਈ 'ਚ ਮਜ਼ਦੂਰ ਬਣਕੇ ਆਏ ਤੇ ਫਿਰ ਡਰਾਇਵਰੀ ਤੋਂ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਅੱਜ-ਪੰਜਾਬ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ, ਸਤਲੁਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ, ਦੋਆਬਾਂ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ, ਗਿੱਲ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਤੇ ਆਲ ਅਹਿਮਦ ਆਦਿ ਨਾਂ ਦੁਬਈ 'ਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ।

ਦੁਬਈ ਦੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਖ਼ੁਦ ਦੁਬਈ ਦੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ, ਸੁਖਾਲਾ ਤੇ ਕਮਾਊ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਮੇਤ ਪੱਛਮੀ ਮੁਲਕਾਂ ਦਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸਿਸਟਮ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਈਆਂ ਨੇ ਪੱਛਮੀ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਬਿਜਨਸ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਸੋਚੀ ਪਰ ਆਖਿਰ ਉਹ ਮੁੜ ਦੁਬਈ ਪਰਤ ਆਏ।

ਏਮੀਰਾਤ ਦੇ ਦੁਬਈ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼ਾਰਜਾਹ, ਆਬੂਧਾਬੀ ਅਤੇ ਅਜਮਾਨ ਤੇ ਰਸਅਲਖੇਮਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ 'ਚ ਵਸਦੇ ਹਨ। ਆਖਿਰ ਪੰਜਾਬੀ ਦੁਬਈ ਦੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਬਿਜਨਸ ਵਿਚ ਇੰਨਾ ਪੈਸਾ ਕਿਉਂ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵੀ ਕਈ ਕਾਰਨ ਹੈ ਦੁਬਈ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਟਰੱਕ ਜਾਂ ਟਰਾਲੇ ਵਗੈਰਾ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ ਪਰ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਸਰਦੇ-ਪੁਜਦੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਮੁੰਡੇ 2-4 ਸਾਲ ਡਰਾਈਵਰੀ ਕਰਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਕੇ ਟਰੱਕ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਹੈ।

ਇਥੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਉਹ ਵੀ ਬੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਫਾਈਨਾਂਸ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਕੰਮ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਸਾਲ ਦੋ ਸਾਲ 'ਚ ਗੱਡੀ ਫਰੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਇਥੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸਾਫ ਸੁਥਰਾ ਹੈ। ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਵਿੱਢੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਇਥੇ ਅਜੇ 10-12 ਸਾਲ ਕੰਮ ਦਾ ਕੋਈ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿਚ ਜੇਕਰ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਜ਼ਰਾ ਆਉਂਦੀ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਨਾ ਇਸ ਧੰਦੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚੇ ਜਾਣ। ਉਹ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ! ਸੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਈ 'ਚ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰੋਬਾਰ ਇਕ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ। ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਧੰਦੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜਵੇ ਸਹਾਇਕ ਧੰਦੇ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਕੋਲ ਹੀ ਹਨ। ਕੁਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦੁਬਈ 'ਚ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਮਾਣ ਵੀ ਹੈ।